

CONTENTA

De Literis Græcis ac Diphthongis, & quemadmodum ad nos ueniant.

Abbreviationes quibus frequentissime Græci utuntur.

Oratio dñica, & duplex Salutatio ad beatiss. uirginem.

Symbolum Apostolorum.

Euangelium diui Ioannis Euangelistæ.

Carmina aurea Pythagoræ.

Phocylidis poema ad bene beatèque uiuendum.

Omnia hæc cum translatione latina.

Introductio perbreuis ad Hebraicam linguam.

VIRO PHILOSOPHO M. VITO ÆGIDIO
SVRBVRGENSIS ECCLESIAE COL

legiatae Decano, Iohannes Setzerius

Lauchensis Iuuenis

S. D. P.

PLeriq; hodie, Vir Præstans, è uulgo temere literas græcas
iactitant, statim se professorum nomine uendunt *ὡς τῆς
γράμματα τῶν γρηγορομάρτυρος* literatorum docti. Quorum
audaciæ nō inuitus darem aliqd ocii, iociq; ni passim per illos
male iuuentutis studia diffineretur, libris utuntur, nescio unde
sartis, aut quas olentibus popinas, noīa lubens taceo. Quare cō
sulturus aliquot bonorum studiis hūc edo crebro iuuentæ mā
nibus uoluendum ac terendum, atq; adeo tuis auspiciis, qui cū
sacra professus, plurima artium genera egregie doctus, ita uer
feris in græcis quoq; ut admirentur te illorum doctissimi, meri
to uirtutis tuæ ac eruditionis testimonium feres. Feres autem
amplum illud iudicio eorum qui uel præceptores, uel discipuli
hunc in manus excipient librum, utrisq; futurus exēplo nobili,
ἡρώδης ὁ φιλόκαλον, καλοῦ παραδείγματος. Interim & illos ipsos
rogatos uelim, si quid non hoc tantum opusculi nostræ officii
næ, sed plarif p aliis non contemnendis profecerint, haud ægri
commodasse nos sibi agnoscant, est enim hoc & gratiæ pen
sum, & quod auide laboris mei præmiū deponco. *καλὸς ἔρανος
χέρης δικαία,* ut Demosthenes ad Heracleodorum scribit. Va
le Mæcenas optime, & Setzerium uti tuum ama.

ALPHABETVM GRAECVM

Literæ apud Græcos sunt quattuor & uiginti.
Α α ἄλφα Alpha a. **Β β** βῆτα Vita b. **Γ γ**
γ γάμμα Gamma g. **Δ δ** δέλτα Delta d. **Ε ε** εἶς
Ε ἑπίλον Epsilon e. **Ζ ζ** ζῆτα Zeta z. **Η η** ἠῖτα
 Ita elongum. **Θ θ** θῆτα Thita th. **Ι ι** ἰῶτα Iota i.
Κ κ κάππα Capra c. **Λ λ** λάμδα Lambda l. **Μ μ**
Μ μύ My m. **Ν ν** νύ Gni n. **Ξ ξ** ξῖ Xi x. **Ο ο** ὀμι
 κρόν O micron o paruum o. **Π π** πῖ Pi p. **Ρ ρ** ρ
Ρ ῥῶ Rho r. **Σ σ** σῖγμα Sigma s. **Τ τ** τῖ
Τ τῖ Taf t. **Υ υ** ὑπίλον Ypsilon y. **Φ φ** φῖ Phi ph.
Χ χ χῖ Chi ch. **Ψ ψ** ψῖ Psi ps. **Ω ω** ὀμέγα O
 Mega o magnum.

DE DIVISIONE LITERARUM GRÆCARUM.

Diuiduntur hæ quattuor & uiginti literæ in duas partes. In Vocales & Consonantes.

VOCALES SVNT SEPTEM

Α α. Ε ε. Η η. Ι ι. Υ υ. Ο ο. Ω ω.

Diuiduntur septem uocales in tres partes. In semper longas. Semper breues, & Comunes.

Vocales semper longæ duæ. **η ω.**

Vocales semper breues duæ. **ε ο.**

Vocales comunes tres. **α υ ι.**

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthongi ex uocalibus fiunt, sunt autem diphthongi propriae & impropriae. Diphthongi propriae sunt sex.

ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα Alpha Iota. **ΑΥ αυ** ἄλφα ὑπίλον Alpha Hypsilon. **ΕΙ ει** εἶς ἰῶτα E Iota. **ΕΥ ευ** εἶς ὑπίλον E hypsilon. **ΟΙ οι** ὀῖῶτα O Iota. **ΟΥ ου** ὀῖ ὑπίλον O hypsilon.

Diphthongi Impropriae item sex.

Αλφα μετὰ ῥῖ ἰῶτα ὑπογεγραμμένον. i. Alpha cum iota subscripto sic **αῖ** **Ἠτα μετὰ ῥῖ ἰῶτα** ὑπογεγραμμένον. i. Ita cum iota subscripto sic **ηῖ** **Ὠμέγα μετὰ ῥῖ ἰῶτα** ὑπογεγραμμένον. i. Omega cum iota subscripto sic **ωῖ** **Υπίλον μετὰ ῥῖ ἰῶτα** ὑπογεγραμμένον. i. ypsi

Ion cum Iota subscripto sic η Ωμέγα ὑψίλον .i. O mega y psilon
sic ου. Ητα ὑψίλον, Ita y psilon sic ου.

DE CONSONANTIBVS

Consonantes sunt decem & septem. β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ.
μ. ν. ξ. ω. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. Quæ diuiduntur in duas par-
tes. Semiuocales & Mutas. Semiuocales sunt octo. ζ. ξ. ψ.
λ. μ. ν. ρ. σ. Rursus semiuocales diuiduntur in duas partes,
in duplices & in immutabiles. Duplices sunt tres ζ. ξ. ψ.
Immutabiles quattuor λ. μ. ν. ρ. Sigma uero remanet se-
miuocalis. Mutæ sunt nouem. β. γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ.
quæ secantur in tres partes. In tenues. Aspiratas, & Medias.

Tenues sunt tres κ π τ. Mediæ item tres β. γ. δ.
Rursus aspiratæ tres. θ. φ. χ. Et sciendum tres tenues κ. ω. τ.
habere suas aspiratas θ. φ. χ. Medias uero β. γ. δ.
Habet igitur κ suam aspiratam χ & mediam γ. π uero ha-
bet suam aspiratam φ & mediam β. τ habet suam aspiratam
θ mediam uero δ. constituentur autem sic. Tenues κ. π. τ.
Mediæ γ. β. δ. Aspiratæ χ. φ. θ. Quæ tantam habent in-
ter se cognationem, ut tenuis saepe transeat in suam aspiratam,
& mediam. Item aspirata in tenuem mediamq;. Rursus media
in tenuem atq; aspiratam, quod facile patet exemplis. κ transit
in suam aspiratam χ in fine dictionis sequente uocali aspirata
ut ούχ ούτως ἔστι, pro οὐκ ἔστιν ούτως, primum ούχ habet χ, quia
supra ὀ est aspiratio, secundum uero κ, quia sequitur ε cum te-
nui, & πεποίηχ' ὄψρ' ἐκέλευσας, pro πεποίηκα ὄπερ' ἐλέλευσας.

τ transit in θ ut αἰδέσθαι θ' ἰδρῆα pro αἰδέσθαι τε ἰδρῆα, sic in
καθεστρα εκκατὰ καὶ ἔστρα abiicitur alpha κατὰ θλίψιν, & τ trā-
sit in θ, quia inuenit supra ε aspirationem. Idem fit in καθεζομαι
καθὸ, εκκατὰ καὶ ἔζομαι, κατὰ καὶ ὀ.

π item transit in φ sic ὑφ' ἐν integrum ἔσδ' ἐν, sed κατὰ θλίψιν
fit ὑφ' ἐν, & quia ω inuenit supra ε aspirationem transit in suam
aspiratam φ, & fit ὑφ' ἐν, sic ἐπίπια, ἄξ ἐπὶ καὶ ἵππος, ἐφ' ὃ ex
ἐπὶ κῶ, ἐφοράω, ἐκ τ' ἐπὶ καὶ ὄραω, sic perquam multa alia. Hæc
transmutationem pulchrum est deprehendere in coniugatio-
nibus, nam iccirco prima coniugatio barytonorum habet φ

aspiratam ante α in præterito, quia in præfenti est uel π tenuis uel β media, uel π , uel ipsum ϕ ut λέπω λέλιφα, λέβω λέλιφα τύπω τέτυφα, γράφω γέγραφα. In futuro uero ϕ quæ est π . α . β . π . ϕ . π , ut τύτω pro τύπω. Eodem modo secunda coniugatio barytonorum ideo habet in præterito χ , quia in præfenti est γ media uel κ tenuis, uel κ , uel ipsum χ , ut λέγω λέλεχε, πλέκω πέπλεχε, πίκτω τέτεχε, λέχο λέλεχε. In futuro uero tranfeunt in ξ , quia ualet quod κ tenue & ς , est em̄ ξ κ ς ut λέξω pro λέσκω mutantur etiam aspiratæ in suas tenues in præteritis geminantibus primam sic φύω, πέφυκα, χελέπω κεχέλεφα, θαυμάζω τε θαύμακα, quod fit ad euitandam cacophoniam id est diffonantiam. Præterea in præteritis paffiuus mediæ pro aspiratis ponuntur ante μ αι, γ pro χ , ut λέλεχε λέλεγμαι, β pro ϕ ut τέτυφα δεβberet esse paffiuum præteritum τέτυβμαι, sed quia ante μ non admittitur β , trãsmutatam est β in μ ut τέτυμμαι pro τέτυβμαι. γέγραμμαι pro γέγραβμαι. Rursus mediæ tranfeunt in aspiratas sic λέλεγμαι έλέχων γ in χ , τέτυμμαι pro τέτυβμαι έτύφθη β in ϕ . Item in tenues ut λέλεγμαι λέλεκται γ in κ , τέτυμμαι pro τέτυβμαι τέτυπται β in π . Quod & nos facimus græcas literas in nostras commutâtes, quod paulo post ubi quonam modo græcæ literæ in nostras tranfeant ostendemus.

De potestate Literarum & Diphthongorum.

Λ α facit a ut ἄλλὰ ἄλλὰ alla, ἄγαθός ἄγαθός agathos. β β facit u, ut βάρβαρος βάρβαρος barbaros, βαβαὶ βαβαὶ uauæ. γ γ facit g ut γέγραφα γέγραφα gegrapha. Δ δ facit d, ut δαίδαλος δαίδαλος dædalos. ϵ ϵ facit e, ut ἐγὼ ἐγὼ ego. ζ ζ facit z ut ζάθεος ζάθεος zatheos. η η facit i lógum ut φήνη φήνη phini. θ θ facit th ut θάνατος θάνατος thanatos. ι ι facit i ut Ἴακχος Ἴακχος iacchos. κ κ facit c ut κορύδων κορύδων corydon. λ λ facit l ut λάλος λάλος lalos. μ μ facit m ut μορμὸ μορμὸ mormo. ν ν facit n ut ναὶ ναὶ næ. ξ ξ facit x ut ξανθοόριε ξανθοόριε xanthothrix. \omicron \omicron facit o paruū ut ὀβελίσκος ὀβελίσκος oueliscos. π π facit p, ut πάππα πάππα pappa. ρ ρ facit r, ut ῥῶμη ῥῶμη rhomi. ς ς facit s ut ἄρξ ἄρξ sarx. τ τ facit t

ut ΤΑΛΑΝΤΟΝ τάλαντον talanton. γ ο facit y, ut ἝΜΝΟΣ ἕμνος hymnos, φ φ facit ph, ut ΦΙΛΟΣ φίλος philos. χ χ facit ch, ut ΧΡΙΣΤΟΣ χριστός Christos. ψ ψ facit ps, ut ΠΣΕ ψ prefix, ΨΕΛΛΙΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι psellizome. ρε ρε pfe. ω ω facit o longum ut ὍΚΑ ὄκα oca. χιτων χιτων chiton.

De potestate Diphthongorum.

αι αι facit æ ut Αἴγις αἴγις ægis. αυ αυ facit æ medium inter b & fut ΑΥΤΙΚΑ αὐτίκα aftica. ΑΥΛΗ αὐλή auli. ει ει ι facit i longum, ut Εἶς εἶς is, Εἰκὼν εἰκὼν icon. χειρ χειρ chir. ευ ευ facit ef medium inter b & fut Ἐγχε εγχε efge, Θησεύς θεσεύς theseus. οι οι facit i longum ut Ὀἶμοι οἶμοι imi. ου ου ο facit u uocalem longam, ut Οὐκ οὐκ uucun.

DE POTESTATE DIPHTHON

gorum improprie.

α cum i subscripto facit a, ut ἐνθαθιοπίαι enthathiopia, ἀδω ado η cum i subscripto facit i longum, ut τῆ μουσῆ τι μουσι, νηρηδες ni rides. ω cum iota subscripto facit o longum ut παλινοδία pali nodia τῶ ἀνθρώπῳ to anthropo, ueteres uero nō subscribebāt iota, sed adscribebant sic τῶ. ἀνεία. to ania, τῆ. μουσῆ. τι μουσι φαγωδία, tragodia, quod in codicibus antiquis licet uidere, minore tamen iota α η ω literis quibus ascribitur & eiusdem ferè quantitatis cuius est apud nos, quod subscribitur, quæ antiqua scribendi consuetudo adhuc remanet in grandioribus literis, sic, τῶ. λόγῳ. to logo, τῆ. μουσῆ. τι μουσι, μαία. μαα.

γ cum iota sic γι ι facit i longū, ut Ἄρπυια ἄρπυια har pyia. μῦια μῦια myia. ἡ τετυφῖα τῆς τετυφῖας i tetyphyia tistetyphyias. ηυ ηυ facit ib medium inter b & u consonātem, ut Ἡγδα προ σῆγδα ibda pro sibda. αὐλέω ἠύλεον ἠύληκα ἠύληκιν ἠύληκα auleo ibleon iblica iblicin iblisa. ου ου facit ob medium inter b & u consonāte, ut Ὀυτός οὐτός oostos pro αὐτός & θυμασός tho mastos pro θαυμασός, qua diphthongiones utunt̄ pro ου. Quemadmodum literæ ac diphthōgi græcæ in latinum transferantur. Α α mutatur in a ut κάλαθος calathus. Interdum in e ut τάλαντον talétum. Item in i ut κάρνασον canistrum. Item in o ut μάρμαρον marmor κάρυλος corylus,

& in u ut Ἡρακλῆς Hercules hyperthesi ἤ κ. Et in æ diphthongum ut ἄσκληπιός asculapius. B mutatur frequentissime in b, ut Φοῖβος phœbus, βάρβαρος barbarus. Aliqū in p, ut βαβαί papa, quanq̄ & græci παπα dicunt. Item in ph, ut θρίαμβος triumphus. Γ γ mutat in g, ut γόβιος gobius, γένος genus, uertit etiam in n in his dictionibus quæ apud græcos commutarūt in γ in γ sequentibus δ κ χ ξ ut ἄγγελος angelus δίφθογγος diphthongus. ἄγκυρα ancora, ἀγχίσησ anchises, σφιγξ sphinx. Qm̄ ante γ κ χ ξ non admittitur ν apud græcos mutatum est in γ, quod Romani rursus in n commutarunt. Et si antiqui græcam orthographiam obseruantes aggelus diphthoggus scribebant per duplex gg. Δ commutat in d, ut διδω dido, δάμων dæmon. Interdū in b, ut δις bis, & in l ut Ὀδυσσεύς Vlysses, sicut apud nos, ut sedes sella, nã d & l inuicē sibi cedunt. E psilon mutatur in e breue ut ἐγώ ego, γένεσις genesis. Z remanet ut ζάκυνθος zacynthos, ζέφυρος zephyros. Interdum mutat in geminum ss, ut μάζα massa, πατριζω patriffo. Η est e longū ut πηνελόπη Penelope, πηνελόπης Penelopes, Ἡρακλῆς Hercules, Interdum mutatur in a lōgum, ut μήτηρ mater, νῆις nais, Φήμη phama, σίννηπι sinapi, θρήκη thrace. Item in æ diphthongum ut κηρός cæra, σκηνή scæna, σκηνοπῆγια scænophægia, ἠθικὴ æthica. Ο mutatur in th aspiratum, ut θρήκη thrace, θυρσός thyrsus. Interdum in suam tenuem id est t, ut θρίαμβος triumphus. Item in suam mediam id est d, ut θεός deus, θεὰ dea. Ι mutatur in i modo longum, modo breue, ut ἀγχίσησ anchises, νεσφίδης Nestorides. Κ mutatur in c, ut κάκος cacus, κοκυτός cocytus. Interdum in suam mediam g, ut γόβιος gobius, κύκνος cygnus, ἄγνος agnus. Item in p, ut λύκος lupus. Λ mutat in l, ut πάλλας pallas, λυγξ lynx, λύρα lyra, λυξ lux, λωτός lotus. Μ mutat in m, ut γραμματικός grammaticus, σῆμμα stemma, μέμνημι me mini, μελπομένη melpomene. Ν uertitur in n, ut ναῦς nais, νῆις nais, νύξ nox, νυκτέλιος nyctelius. Ξ uertitur in x, ut ξενόφων Xenophon ξένιον xenium. Ο micron uertitur in o breue, ut Ὀλυμπός olympus. Item in u ut Ὀδυσσεύς Vlysses, πύρφυρα purpura, συρακόσιος syracusius Λωρικῶς, nam κοινῶς

συρακούσος dicif, sed frequens mutatio est o in u in fine dictio-
 nis, ut κύπρος cyprus, Ὅμηρος Homerus, πῆλιον pelium, ἰλιὸν iliū.
 Interdum in e γόνυ genu, πῆς αἰολικῶς pes, nam κοινῶς τοῦς dic-
 tur, ἀλέξανδρος Alexander, κάπρος caper. Π mutat in p, ut
 πασιφάη pasiphæe, πάπποι pappi, πάππα pappa. Interdum in
 suam aspiratam, quæ est apud nos ph, ut τροφαῖον trophæum λα-
 πῆθα laphithæ, ὑψιπύλη hypsipyle. Item in suam mediam quæ
 est apud nos b ut πύξος buxus, ἀψυρτος absyrtus, nam ψ est ps, ut
 ἀραψ arabs. Ρ uertit in r, ut ῥήτωρ rhetor. Vbi sciendum oem
 dictionem quæ apud græcos scribitur per ρ, in principio dictio-
 nis transferri a nostris in r cum aspiratiōe ut ῥέα rhea. Σ mu-
 tatur in s ut σίσυφος sisyphus. Interdum in x ut αἶας aiāx, πῆσις
 pistris, ubi imitamur dores qui pro σύμμαχος ἐύμαχος dicunt.
 Item in τ ut τοῦ tu, σέ te, quod item doricum est, dores enim pro
 δάλασα δάλαττα dicūt, τήμερον pro σήμερον, τὸ pro οὐ. Τ uer-
 titur in t ut τροία Troia, τάνταλος tātalus. Inuenitur etiam muta-
 tum in s sigma pcedente, ut ὄστα ossa. Υ plerūq; remanet ut
 ἱερώνυμος Hieronymus, ῥωνυμον synonymum, transit etiam in u
 ut ῥώμυλος Rhomulos, πύξος buxus, πορφύρεος purpureus, οὐ-
 sus, δύο duo, κυβερνήτης gubernator, φυγή fuga, βότρως botrus, μῦς
 mus, γόνυ genu. Φ uertit in ph, ut φιλόσοφος philosophus, ali-
 quando etiam in f, ut φυγή fuga, φήμη fama. Item in suam tenuē
 ut σφαῖρα sphaera, & in suam mediā, ut ἄμφω ambo. Χ muta-
 tur in c cum aspiratiōe sic ch, ut χρύσης chryses, χρυσόστυμος Chry-
 sostomos, χριστός Christus, quæ litera quia figuram habet x nos-
 tri, sunt qui putant cum sic scribitur xps per x & p scribi latinas
 literas, cum ea quæ x uidetur fit χ, & quæ uidetur p, sit ρ, & quan-
 quam ferè semper legimus in sacris literis christus sic scriptum
 xps, græce tamen scribatur, cum sic scribitur, latine uero scribē-
 dum est per ch aspiratum, sic Christus. Eodem modo decipiunt
 in IHS, credentes hanc literam H aspirationem esse, cū sit η græ-
 ca uocalis, quæ est e productum tam apud latinos q̄ apud græ-
 cos, ut ΙΗΣΟΥΣ IESVS. Item quia græci etiam sic scribunt h lite-
 ram id est ita, quod est simile nostræ lōgiusculæ aspirationi. La-
 tini scribunt ih̄s, quæ uulgus per aspirationem scribi existi-

mat. Quoniam in sermonem de aspiratione incidimus, illud an
 notatiōe dignum existimauimus, acceptam esse aspirationem
 nostram ἀπὸ τῆς δασείας καὶ ψιλῆς accentibus græcis. Nam illi
 dasian sic notant ὕ & psilen sic ὕ, quos accentus in unum cō
 iungentes Romani fecerūt eam aspirationem qua nos in gran
 diusculis utimur literis. Qui tamen accentus nunc ferè exoleue
 runt apud græcos, quorum loco iuniores hisce utuntur ὕ, ut
 δασεία habeat figurā c nostri sic ὕ. ψιλῆ uero ὕ inuersi sic ὕ,
 Et hinc puto nos accepisse aspirationem, qua cursim scribendo
 utimur. Nam si addideris psilen denso, aspirationem facies, sed
 inflexam. Quanquam ætate nostra plures rectam q̄ flexam scri
 bentes notant. Hanc nos aspirationem modo in s uertimus, ut
 ἐξ sex, ἐπὶὰ septem, ἐρπιλλον serpillū, modo in u ut ἑσπέρα ue
 spera, ἐνετὸς uenetus, sed frequenter in nostram aspirationem
 ut ὕμνος hymnus; ἠσιόδης Hesiodus, ὄμηρος Homerus. ὕ muta
 tur in ps, ut ἀθιοψ athiops, ψευδομάρτυρ pseudomartyr, ψιλω
 ζον psilotrum. Aliquando transit in b, ut ἀραψ atabs, ἀψυρψ
 absyrus. Omega transit in o longum, ut ὠκεανὸς oceanus, εἰδω
 λον Idolum.

QVO NAM MODO DIPHTHONGI

græcæ ad nos ueniant.

au mutatur in æ diphthongum, ut ἀνέας Aeneas, ἑβραῖος he
 braus, παλαίστρα palæstra, παιάν psan. Interdum diuiditur ut
 αἶας Ajax, μαῖα, maia. au uertitur in au, ut ἀύλη aula,
 θεσαυρὸς thesauros, sed aduerte ne te decipiant Nicolaus Me
 nelaus & similia, in quibus aus nō est diphthōgus, sed sunt duæ
 syllabæ, quia sunt à græcis in αος ut νικόλαος μύελαος.

ei mutatur uel in e longum, ut ἀχιλλῆος Achilleus, καλλιόπεα
 Calliopea, uel in i longum ut νῆλος nilus, θάλια thalia, εἰδω
 λον idolum. eu mutatur in eu diphthongum nostram, ut

θεσπὺς theseus, εὐγε euge, εὐρος eurus: ei mutatur in œ diph
 thongum ut φοῖβος phœbus. οἶνοφόρον œnophorum.

ou mutatur in u longam ut μουσα musa: οἰδίπους œdipus.

DE DIPHTHONGIS IMPROPRIE

α cum iota subscripto transit in æ diphthongum, ut τῆ λάλα

huic ledæ. η cum iota subscripto transit in a diphthongū ut
 ἡδὲ ποιητῆ huic poetæ. ω cū iota subscripto transit in ce diph
 thongū, ut ἡ κομωδία hæc comœdia, ἡ τραγωδία hæc tragœdia.

ABBREVIATIONES PER PVLCHRAE SCI

tu, quibus frequentissime Græci utuntur indifferenter

& in principio, & in medio, & in fine uersus.

• facit αν ut μοῦσ̄ μοῦσαν. • facit αν cum accentu graui, ut
 τὴν Διαφορ̄ Διαφορὰν. α facit ας ut τῆς ἡμέρ̄ τῆς ἡμέρας, α fa
 cit ᾶς cum circumflexo, ut τῆς Διαφορ̄ τῆς Διαφορᾶς. • facit
 ας ut ταῖς μοῦσ̄ ταῖς μούσας. • uero facit αῖς cum accentu cir
 cunflexo, ut τῆ̄ πῆ̄ ταῖς πμαῖς. • facit ες ut αἰαντ̄ αἰαντες.
 • facit εν ut τυπῶμ̄ τυπῶμα. • uero facit εν cū accentu graui
 ut μῆ̄ μὲν. • facit ης ut τῆς μοῦσ̄ μούσης. uel sic ω μοῦσ̄ μούσης.
 • uero cū accentu circumflexo facit ῆς ut τῆ̄ πῆ̄ τῆς πμῆς. J fa
 cit ην ut τὴν πηνελόπ̄ πηνελόπην. J uero cū graui accētū facit
 ην ut τῆ̄ πῆ̄ τὴν πμῆν. • facit ις ut φύσ̄ φύσις. J facit ιν ut
 τὴν φύσ̄. • facit εις ut τοῦς δημοσθέν̄ δημοσθένης. • uero facit
 εἰς cū accētū circumflexo ut τοῦς ῥσ̄ ῥσῆς. J facit ον ut τὸν λόγ̄
 • facit ον cū accentu graui ut εὐθεῖ̄ τὸν θεόν. • facit ων ut τῶν
 λόγ̄ λόγων. • uero facit ὦν cum accentu circumflexo, ut τῶ̄ μσ̄
 J facit ὠς ut τῆς φύσε̄ φύσεως. S uero facit ὤς cum circum
 flexo, ut πῶ̄ πῶς. o supra literas sic ἀνθρώπ̄ facit ος ut λόγ̄ λό
 γος, cum graui uero accētū positum supra literas facit ὀς ut χορ̄
 χορός. • facit εν ut λέγ̄ λέγειν. • uero facit εἰν ut ἐπ̄ εἴπειν.
 • facit οις ut τοῖς λόγ̄ λόγοις. • uero facit οἰς cum circumflexo
 ut τοῖς θνητ̄ ἐνκρίσ. J facit ους ut τοῖς λογ̄ λόγοις. J uero fa
 cit οῖς cum graui ut τῆ̄ θνητῆ̄ τοῖς θνητοῖς. J positum supra li
 teras facit ται ut λέγεῑ λέγεται, λέγων̄ λέγονται. τη uero in cō
 textu facit ται ut λέγεῑται λέγεται. δι facit θαι ut τύπῆσ̄ τῆ
 θαι. J facit δέ. καὶ uel sic α uel sic β uel sic γ uel sic δ uel sic
 η facit και. γ uel sic δ uel sic ε facit γάρ. ζ uel sic ζ uel sic ες
 facit ἐστὶ. αρ uel sic ρ facit αρ, ut ἀρτος ἄρτος. φ facit εφ ut πᾶ
 τὸρ πάτερ. πς facit περ. δν facit εσ ut πατέρδν. ω uel sic εν fa
 cit εν. μν̄ uel sic μν̄ uel sic μν̄ facit μὲν. λω facit ην ut τὴν κόρλω.

ω uel sic ω facit ου, ut ἡ ζωὴ. ζ uel sic ζ uel sic ζ facit τρ ut τοῦ
 πατρὸς πατρὸς πατρὸς. ς facit στ ut σοῦχος. ω facit σπ ut σπιῦδε.
 θ facit σθ ut ἐθλός. ω facit σσ ut γλώσσα γλώσσα. χ facit σχ ut
 χῆμα σχῆμα. ς facit ου ut λόγος λόγου. θ facit ευ ut ἐυχε εὔχε. ε
 uel sic ς facit ει ut λέγειν λέγειν. † supra literas facit π ut τῷ γραμ
 μα† γράμμαπ. † facit τα ut τὰ γράμμα† γράμματα. † facit
 τλσ. ὠθι uel sic ς facit ἐπὶ. ὠθ facit τοῖς. ὠθ facit ρῦτο. †
 facit τε. α facit σε. αω facit στω ut φύσως φύσιωσ. θο facit ετο ut
 λέγθο. ωθω facit περι. πω facit προ. ρω facit ον. θω facit σα. τω
 facit τέρ. † facit ρῦ. ὠν uel sic ὠ facit οῦν. ὠ facit οῖον. ἀπ facit
 ἀπὸ. Δ uel sic Δ uel sic Δ facit Διὰ. μ uel sic μετὰ. μγ cū uo
 cali supra sic τυπόμενος uel sic τυπόμενος. uel sic τυπόμενος. μθ fa
 cat μεθα ut τυπόμεθα τυπόμεθα. μτ facit μάτων ut γραμμῶν γραμ
 μάτων. ὠ facit ὠπ. ζ facit π. θ uel sic ρ uel θ facit το. ἄ uel
 sic εἶν uel sic εἶναι facit εἶναι. Ω facit φι. ε facit ρι. ω facit υσι
 ut τύπῶν τύπῶσι. ὠθρ facit ὑπερ. ὠθ facit ὑπό. π facit πτ.
 ωω uel sic ππ facit ππ. ς uel sic ω facit γγ. υρ facit υρ. υρ fa
 cit ηρ, φ facit φρ. η facit ελ. εη facit ελλ. αη facit αλλ p du
 plex α ut ἀλλὰ ἀλλὰ. ην facit γεν ut γένος. θρ facit ευρ ut εὔρος
 εὔρος. ω facit ὠ ut πῶς πῶς α facit ἄ ut τῆς περιφάσκης περιφάσκης
 υ facit ὠ ut φύσις φύσις. υ facit ὠ ut μῦς μῦς. τῆ facit ττ ut
 τῶτα τῶτα.

ORATIO DOMINICA

ΕΥΧΗ

ΚΙΡΙΑΚΗ

Pater noster qui in cœlis sanctificet nomē tuū adueniat
 Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου ἐλθέτω
 regnum tuum, fiat uoluntas tua sicut in cœlo & in terra,
 ἡ βασιλεία σου, γένηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆ γῆς
 panem nostrum quotidianū da nobis hodie, & dimitte nobis
 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον ἡμῶν σήμερον, καὶ ἀφῶσθαι ἡμῶν
 debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris &
 Τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφῶσθαι τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ
 ne inducas nos in tentationem. Sed libera nos a malo,
 μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ,

Amen.

Αμήν.

Salutatio Angeli ad beatissimam uirginem.

Ἄσπεσμος τῷ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἀπώτατην πρῆθινον.

Ave gratia plena Maria dominus tecum benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus uentris tui, quoniam peperisti ζωαξι καὶ ὀλοημένης ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα saluatorem animarum nostrarum.

ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

AD EANDEM ALTERA

Εἰς τὴν αὐτὴν ἕτερος.

Salue regina mater misericordiae uita dulcedo & spes nra. Χαῖρε δασινα, μῆτρ ἐλέους ζωῆς, γλυκύτης, καὶ ἐλπίδος ἡμῶν salue. Ad te clamamus Eua exules filii, ad te suspiramus χεῖρε, πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τ' ἔνσασ ὀζύοισι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν gementes & flentes in hac lachrymeti ualle. Eia iam σενάλοπτες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῆσδε τῆ τ' κλαυθμῶνος κοιλιάσ, ἀγε δὴ aduocata nostra misericordes oculos ad nos conuerte. Βουηόρε ἡμῶν, ρις ὀπλάγχθασ σου ὀφθαλμοῦς ἐφ' ἡμάς ἐπίσετον Et IESVM benedictum fructum uentris tui post exilium καὶ Ἰησοῦν ἐν ὀλοημένην καρπὸν τ' κοιλίας σου μετὰ τὴν ὀποροσίαν hoc nobis ostende o clemens, o pia, o dulcis uirgo ταύτην, ἡμῖν ἀνάλαξον. ὦ ἐπιφκῆς, ὦ εὐπλάγχθνε, ὦ γλυκασμὲ πρῆθνε Maria.

Μαρία,

Symbolum Apostolorum.

Σύμβολον τῶν ἀποστόλων.

Credo in unū deū patrem omnipotentem factorē cœli & Πιστόνω ἐς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ἔρανθ καὶ terræ, uisibiliū & inuisibiliū & in unū dñm Iesum christū γῆς, ὀρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, καὶ ἐς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν filium dei unigenitum, ex patre natum ante omnia τὸν ἱόν, τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τ' πατρός γενηθέντα πρὸ παντ' secula, lumen de lumine. Deū uerum de deo uero, genitum τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινῶ, γενηθέντα non factum consubstantialem patri, per quē omnia facta sunt, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο,

qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit
 ἐν δ' ἡμᾶς ὄν ἀνθρώποις, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθὼντα
 de caelis, & incarnatus est de spiritu sancto, & Maria uirgi-
 ἐκ τῶν ἑραῶν, καὶ ἑκκευθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας παρθέ-
 ne, & hō factus est, crucifixusq; pro nobis sub Pontio Pilato, &
 νε, καὶ ἐνανθρωπήσαντα σωρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ὑπὸ πάντων Πιλάτου, καὶ
 passus & sepultus est, & resurrexit tertia die secundum scri-
 παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῆς τρίτης ἡμετέρας κατὰ τὰς γρα-
 pturas, & ascendit in caelos & sedet a dextris patris.
 φᾶς, ἡ ἀνελθόντα εἰς ὄν ἑραῶς, καὶ καθιζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς.
 Et iterum uenturus est cum gloria iudicare uiuos & mortuos,
 καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς,
 cuius regni non erit finis, & in spiritum sanctum dñm uiuifi-
 ἐκ τῆ βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωο-
 cantē, qui ex patre & filio procedit, qui cū patre &
 πατὴρ, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκ κεινόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ
 filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per pro-
 ἡμῶν συμπεσοκινούμενον, καὶ βυδδξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προ-
 phetas, in unā scām catholicam & apostolicam ecclesiam. Cōfi-
 φήτων εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμο-
 teor unū baptisma ἰ remissionē peccatorum expecto resurrectionē
 λογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνάστασιν
 mortuorum, & uitam uenturi seculi.
 νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Euangelium Sancti Ioannis

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου.

IN principio erat uerbū & uerbū erat apud deū & deus erat.
 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν
 uerbū hoc erat in principio apud deum, oīa per ipm facta sunt, &
 ὁ λόγος ἕως ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ
 sine ipso factum est nihil quod factū est. In ipso uita erat, & uita
 χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν ὀλίγον. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ
 erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebrae eam
 ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὴ
 nō cōphēderūt, fuit homo missus a deo, nomen ei
 οὐ κατέλαβεν, ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεκαλμένος πρὸς θεὸν ὄνομα αὐτοῦ,

Ioannes, hic uenit in testimoniu, ut testificaretur de lumine.
 Ἰωάννης, ὅς τις ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός
 non erat ille lux, sed ut testificaretur de lumine. Erat lux
 οὐκ ἦν ἐκεῖνος ὁ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἦν ὁ φῶς
 uera quæ illuminat omnem hominem uenientē in hūc mūdū
 ὁ ἀληθινὸν, ὁ φωτίζει πάντα ἀνθρώπων ἐρχόμενοι εἰς τὸν κόσμον
 In mundo erat & mundus per ipsam factus est, & mundus eū nō
 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτῷ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ
 cognouit. In propria uenit, & sui eū non receperunt. Quotquot
 ἔγινω. εἰς τὰ ἴσα ἦλθε, καὶ οἱ ἴσοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι
 aut receperunt eum, dedit eis potestātē filios dei fieri credētib⁹
 ἃ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἰσότητα τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
 in nomine eius. qui nō ex sanguinibus neq; ex uolūtate carnis,
 εἰς ὁνομα αὐτοῦ. οἱ οὐκ ἐξ αἱματος, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἄνθρωπος,
 neq; ex uoluntate uiri, sed ex deo nati sunt. Et uerbum caro
 οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγενήθη, καὶ ὁ λόγος ἄρξ
 factū est, & habitauit in nobis, & uidimus gloriam ei⁹ gloriam
 ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἡ θεοσάμωτα τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἄρξ
 quasi unigeniti a patre, plenum gratiæ & ueritatis.

ὡς μονογενοῦς πατρὸς, πλήρη χάριτος καὶ ἀληθείας.

AVREA CARMINA PYTHAGORAE

ΧΡΥΣἌ ἘΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Immortales quidem primum deos lege ut dispositi sunt
 ἀθάνατοι μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διάκεινται
 Cole & uenerare iusiurandum, deinde heroes illustres
 τίμα καὶ σέβου ὄρκον, ἕπειθ' ἥρωας ἀγαθοὺς
 Et terrenos uenerare dæmones legitime sacrificans
 ῥύσ τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἐννομα ῥέζων
 Et parentes honora & proxime natos
 ἴσ τε γονεῖς τίμα, ῥύσ τ' ἀδελφῶν ἐκγεγαῶτας
 Sed ex alii uirtute fac amicum quicumq; optimus
 τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἀείστος
 Benignis autem pare sermonibus, operibusq; utilibus
 πρᾶσι δ' εἰκε λόγους, ἐργασίτ' ἐπωφελίμοισι
 Neq; odio habe amicum tuum peccati causa parui
 μήδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἀμαρτάνους εἶνεκα μικρῆς

Quoad possis potentia enim necessitatem prope habitat
ὄφρα δυνῶν δυνάμεις ἢ ἀνάγκης ἐγγύθει ναίει
Hæc quidem sic scito, dominari uero affuesce his
ταῦτα μὴ οὕτως ἴδι. κρατῆν δ' εἰθίζεο τῶσε.
Ventre quidem primum & somno luxuriæq;
γαστρὸς μὴ πρόωπισα, κὶ ὑπνου, λαγνείησ τε
Et iræ, facies autem turpe unquam neq; cum alio
καὶ θυμοῦ πρῆξις δ' αἰσχρὸν ποτε μήτε μέτ' ἄλλω
Neq; separatim, omnium aut maxime pudeat te tui ipsius
μήτ' ἴδι. πάντων δὲ μάλιστ' αἰχύνεο σωτόν.
Tum iusticiam exerce opereq; uerboq;
εἴτε δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔγωγε τε, λόγῳ τε
Neq; stulte te ipsum habere in re ulla affuesce
μήδ' ἀλογίστως σωτόν ἔχειν περιμνηδὲν ἔθιξε
Sed cognosce quidem quod mori fato datum est omnibus
ἀλλὰ γνώθι μὴ ὡς θανέειν πέπρωται ἄποσι
Pecunias aut aliqñ quidem possidere ama, aliqñ perdere
χρήματα δ' ἄλλοτε μὴ κτᾶσθαι φίλη ἄλλοτ' ὀλεσθαι
Quotq; diuinis fortunis mortales dolores habent,
ὄσατέ δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἄλλε' ἔχουσιν
Horum si parem habeas æquo animo fer, neq; ægreferas
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃσ πρῶως φέρε, μὴ δ' ἀγανάκτε
Curare autem decet quoad possis, sic autem considera
ἰσθᾶσαι δὲ πρέπει καθόσον δυνῶν, ὥσε δὲ φράζην
Non ualde bonis istorum multum fortuna prabet
οὐδ' πάννυ ρίσι ἀγαθῶσι ρούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι
Multi autem hominibus sermones, maliq; & boni
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοσι. δηλοῖτε καὶ ἐσθλοὶ
Accidunt, quibus neq; obstupesce, neq; sane permittas
προσπίπῃσ' ὧν μήτ' ἐκπλήσσεω μήτ' ἄρ' ἕασι.
Implicari te ipsum, mendacium autem si quod dicatur
εἶρησθαι σωτόν τεύδῳ δ' ἢν πέρι λέγεται
Æquo animo. Quod aut tibi dicam in omni perficiatur
πρῶως ἴχ'. ὅ σέ γι ἐρέω ἡδὲ παντὶ τελέσθω
Nullus neq; sermone te decipiat, neq; factο
μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρρείπη μήτε πὶ ἔργῳ

Fac neq; dic quod tibi non melius est.

πρῆξαι μὴ δ' εἰπεῖν, ὅ, ἕτοι μὴ βέλτερόν ἐστι

Consule autem ante opus, ut non stulta sint

βουλόβου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέλονται

Timidi, facereq; dicereq; stulta proprium uiri

δειλοῦρι πρῆξαι τε λέγειν τ' αὐόητα πρὸς αὐθρόσ

Sed ea perface quæ te non postea dolore afficiant

ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' αὐήσῃ

Fac autem nihil quæ non scis, sed docere

πρῆξαι δὲ μὴ δὲ τῶν μὴ πῖσαι, ἀλλὰ διδάσκου

Quæcunq; necesse est, & delectabilissimam uitam sic perages

ὅσα χρεῶν, καὶ τὰ πνότερον βίον ὧδε διάξεις

Neq; sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet

οὐδ' ὑγίαιης τῆς σῶδ' ὁ μὴ ἀμέλειαν ἔχειν χεῖρ

Sed potiusq; mensuram, & cibi, exercitiorumq;

ἀλλὰ σποῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε

Fac mensuram autem dico hanc, quæ non te dolore afficiat

ποιῆσαι. μέτρον δὲ λέγῃ τὸ δ' ὁ μὴ ὁ αὐήσῃ

Affuefce autem uiuendi modum habere purum, firmum

εἰδηζου δὲ δῆαιταιν ἔχειν καθάρρον, ἀθρυπῆρον

Et caue hæc facere, quæcunq; inuidiam habent

καὶ πφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὁ πόθε φθόρον ἴχει

Ne expende extra tempus tanquam bonorum nescius

μὴ σαπανᾶν περὰ κειρὸν, ὁ ποῖα καλῶν ἀδαήμεων

Neq; liberalis sis, mensura autem omnibus optima

μὴ δ' ἀνελεύθερος ἴσθι, μέτρον δ' ἕσθι πᾶσιν ἀεισον

Fac aut ea quæ te non lædant, confydera autem ante opus

πρῆξαι δὲ ταῦθ' ἃ σε μὴ βλάψῃ, μόγησαι δὲ πρὸ ἔργου

Neq; somnum mollibus in oculis suscipe

μὴ δ' ὑπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πρὸς δέξασθαι

Antequam diurnorum operum ter ununquodq; percurras

πρὶν τῶν ἡμερῶν ἔργων τρίς ἑκάσον ἐπελθεῖν

Quo trāsgressus sum: qđ uero feci: qđ mihi decēs nō pfectū ēs

πῆ παρέρβω: τί δ' ἔρεξα; τί μοι δεόν οὐκ ἐτελέσθῃ

Incipiens autem a primo percurre & postea

ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου, ἐπέθει καὶ μετέπειτα

Mala quidem operatus reprehendere, bonis uero latere
 Δεῖλὰ μὲν ἐκ πρῆξας, ἐπιπλάσσειο. χερσὰ δὲ, τέρπυ
Hæc labora, hæc meditare, hæc oportet amare te
 ταῦτα πόνει. ταῦτ' ἐκμελέτα. ρύτων χεῖ ἐράμ σε
Hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent
 ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἵχνια θήσει
Næ per nostræ animæ dantem quaternionem
 ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρα ἄυχᾶ παραδόντα τετρακτὺν
Fontem perennis naturæ, sed uade ad opus
 παγὰν ἀεναίου φύσεως. ἀλλ' ἔρχεῖ ἐπ' ἔργον
Deos precatus perficere, his autem obtentis
 θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσει. ρύτων δὲ κρατήσας
Cognosces immortaliumq; deorum, mortaliumq; hominum
 γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
Consistentiam ut singula prætereunt, ut tenentur
 οὐσᾶσιν ἢ τε ἕκαστα διέρχεται, ἢ τε κρατεῖται
Cognosces aut quatenus fas est naturam in omni similem
 γνώσῃ δ' ἢ θεμισ' ὅτι φύσιν περὶ πάντων ὁμοίω
Vt neq; insperanda speres, neq; te quid lateat
 ὡς τέ σε μήτε ἀελπῆ' ἐλπίζειν, μήτε πλῆθειν
Cognosces autem homines spontanea detrimenta habentes
 γνώσῃ δ' ἀνθρώπων αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας
Miseri qui bona prope cum sint, non uident
 πλῆμονες, οἷτ' ἀγαθῶν πέλαισ ὄντων οὐκ ἐσθρῶσιν
Neq; audiunt, solutionem autem malorum pauci norunt
 οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι βύισασι
Talis fortuna mortalium lædit mentes, sed cylindris
 ρίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδοις
Ex aliis in alia feruntur, infinita nocumenta habentes
 ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλα φέρονται, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες
Molesta enim comes lis nocens latet
 λυγρὴ δ' ἄνοπαλδος εἰς βλάπτουσα λέλειθε
Insita, quam non oportet adducere, cedendo uero fugere
 σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἰκοντα δὲ φύγειν
Iuppiter pater ut a multis malis quiescas omnes
 ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν τε κακῶν παύσειας ἀπαύτας

Vel omnibus ostendas qua nam sorte utantur

ἢ πᾶσιν δέξαις, οἷω θεῶ δάμονοι χώνται

Sed tu confide, quoniam diuinum genus est mortalibus

ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτῶσιν

Quibus sacra afferens natura ostendit singula

οἷς ἰδρὰ πλοφέρουθε φύσις δέικνυσιν ἕκαστα

Quorum si quid tibi curæ est, uincens, quæ te iubeo

ἦν εἶσαι τί μέτεσι, κρατήσεις ἦν σε κελύω

Medicando, animam autem laboribus istis liberabis

ἰθακείσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε θάσσεισ

Sed abstine ciborum quos diximus, inq; purgationibus

ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, ἦν εἴ πομπῆ, ἔν πε καθαρμοῖς

Inq; liberatione animi diiudica, & considera singula

ἔν τε λύσει ψυχῆσ κείνων, καὶ φράζου ἕκαστα

Auriga iudicio constituto desuper optimo

ἠνίοχομ γνώμην σῆσας καδύπδρδεν ἀεισκν

Si autem relicto corpore ad æthera liberum uenias

ἠν δ' ἀπολείπας σῶμα ἐσ. αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθης

Eris immortalis deus, incorruptibilis, non amplius mortalis

ἔσσεια ἀθάνατος, θεός, ἀμβροτος, οὐκέτι θνητός

Finis aureorum carminum Pythagoræ.

τέλος τῶ χευσῶν ἐπῶν τῶ Πυθαγόρου.

VERSVS IN PHO CYLIDEM

ΣΤΙΧΟΙ Εἰς τὸν Φωκυλίδην

PHocylides decentem uiuens uitam

Ὁ Φωκυλίδης δὲ πρεπῆ ζήσας βίον

Vt Christi discipulus, ut apostolus magnus

ὡς Χριστο μύστικς ὡς ἀπόστολος μέγας

Vt auditor dei uaticiniorum

ὡς ἀκροατῆς τῶν θεοῦ θαυμασιμῶν

Et antifistes optimorum operum

καὶ μυσαργὸς τῶν ἀρίστων πρακτίων

Euangelice hæc dicit & scribit

θιαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει

Vtilia existentia iis qui in uita

εὐχευσα πυχχένοντα θίσ ἐν θεῶ βίω

IN EVNDEM ALTERI
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΤΕΡΟΙ

Hæc iusticiis sanctis dei consilia d' eclarat

ταῦτα δίκης ὁσίησι θεοῦ βουλόμενα φαίνει

Phocylides uirorum sapientissimus diuina dona

Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα,

Phocylidis Poema admonitorium.

Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

NEquè nuptias furare, neq; in masculum uenerem excita

μητέ γαμοκλοπέην, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀείνεν

Neq; fraudes sue, neq; sanguine manum pollue

μητέ δόλοισ ῥάπην, μήδ' αἵματι χεῖρα μιάινην

Ne ditare iniuste, sed ex iustis uiue

μη πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ὅσιων βιοτεύειν

Contentus sis præsentibus, & alienorum abstine

ἀρκείσθαι πρᾶσιν, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι

Mendacia ne dicas, sed uera omnia loquere

ψεύδεια μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐπίτομα πάντ' ἀγρεύειν

Primum deum cole, deinde autem tuos parentes

πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σέο γονῆας

Omnibus iusta tribue, neq; iudicium ad gratiam trahe

πᾶσι δίκαια νέμει, μήδε κρείσιν ἐσ χρείν ἔλκειν

Neq; abiicias paupertatem, iniuste ne iudices personam

μὴ ῥίψῃς πενήτην, ἀδίκως μὴ κείνε πρόσωπων

Si tu male iudicaueris, te deus postea iudicabit

ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει

Testimonium falsum fuge, iusta loquere

μαρτυρείην ψευδῆ φύγειν, τὰ δίκαια ἀγρεύειν

Virginitatem custodi, fidem uero in omnibus serua

πῆδενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν

Mensuras tribue iustas, bona autem in mensura omnibus

μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἕδρ' ἕδρ' ἀποδοῖν

Bilancem ne feri alteri iugem, sed æquam trahe

σαθμόν μὴ κρείν ἐτόρόζυζον, ἀλλ' ἴσθιν ἔλκειν

Neq; peieres neq; inscipienter neq; sponte

μήτ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνώσ μήτε ἔκοντί

Pei ratorem odit deus immortalis quicumq; iurauerit

Φεύδρκον συγεί θεός ἀβροτος, ὅς τις ὁμόωη

Semina ne furare, execrandus quicumq; fumit

ἀπέρματα μὴ κλέπειν, ἐπαράσιμος ὅς τις ἀρεῖται

Mercedem laboranti da, ne preme pauperem

μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλίβε πένητα

Linguae mentem adhibe, celabile uerbum in mentibus tene

πλώων νοῦν ἐχέμων, κρυπτόν λόγον ἐν φρεσὶν ἴχεν

Neq; iniustum facere uelis, neq; iniusticiam facere finas

μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μήτ' οὐν ἀδικοῦντα ἐάσης

Mendico statim da, neq; cras uenire dicas

πρωτῶ δ' ὀνοῖς δίδου, μήδ' αὐριον ἐλθέμων εἴπης

Impleta tua manu, misericordiam indigenti præbe

πληρώσας στο χεῖρ', ἐλεον χεῖζοντι παράχσ

De domum in domum suscipe, & cæcum duc

ἀσπυρν εἰς οἶκον δέξα, καὶ τυφλὸν ὀδηγε

Naufragos miserare, quoniam nauigatio est incerta

ναυηγῶς οἴκτερον, ἐπεὶ πλώος ὄστιν ἀδηλος

Manum lapsō da, salua uero permiserum uirum

χεῖρα πσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα

Comunes passionēs omnium. uita, trochus, instabiles diuitiæ.

κοινὰ πάθη πάντων. ὁ βίος, τροχός, ἀστατες ὀλβος

Diuitias habens tuam manum egenis porrige

πλωῦτεν ἔχων, σὴν χεῖρα πενητέλουσιν ὄρεξον

Quæ tibi dedit deus, ex his indigentibus præbe

ὧν σοι ἐδώκε θεός, ρύτων χεῖζουσι πῖράχσ

Sit comunis uniuersus uictus & concordia omnia

ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα

Ensem accingitor, non ad cædem, sed ad defensionem

ἐξίφος ἀμωβαλοῦ μὴ πῶς φόνον, ἀλλ' ἐς ἀμωων

Vtinam autem non egeas neq; iuste neq; iniuste

εἶθε δὲ μὴ χεῖζοις μήτ' ἐννομα, μήτε ἀδικως

Si enim occidas inimicum, tuam manum polluis

ἢν ᾧ ἀποκτείνης ἐχθρόν, στο χεῖρα μιᾶνεις

Agri uicinantis abstine, neq; transgrediaris

ἀγροῦ χειγνέοντος ἀπόσχεο, μήδ' ἀρ' ἔωδρβῆς

Omnium modus optimus, prætergressiones uero malæ
 πάντων μέτρον αἰετον, ἡ δὲ ἄπειρος δ' ἀλεηνά
 Neq; ullum crescentem fructum lædas arui
 μηδὲ τιν' αὐξομένην καρτὴν λωβήσῃ ἀρούρης
 Sint æqui honorii aduenæ inter ciues
 ἕσταν ὁμότιμοι ἐπίλυδες ἐν πολιίτους
 Omnes enim paupertatem experimur multiuagam
 πάντες γ' οὐ πένις πειρώμεθα τῆς πολυπλάγμου
 Regio uero nullum firmum habet solum hominibus
 χώρα δ' οὐ π βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν
 Auaritia mater malitiæ uniuersæ
 ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης
 Aurum semper dolus est, & argentum hominibus
 χρυσὸς αἰεὶ δόλος ὅστις καὶ ἀργυρὸς ἀνθρώποισιν
 O aurum malorum princeps uitiperda omnia minuens
 χρυσὸς κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χελέπτων
 Vtinam non mortalibus esses nocumentum amabile
 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι βλάσσαι πῆμα πωθόνον
 Tui enim causa pugnaeque prædæque caedesque
 σοῦ γ' ἔκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε
 Inimici uero filii parentibus, fratresque germanis
 ἔχουρά δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφοί τε συγγάμοις
 Ne alterum cales corde intellectum alia dicens
 μηδ' ἔτρονον κούνης κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγροῦνον
 Neq; sicut saxatilis polypus secundum locum muteris
 μηδ' ὡς περὶ σφύνης πολύποισ κατα χερσιν ἀμέβου
 Qui spontaneus iniuriatur, malus uir, sed ex necessitate
 ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ ἀλλ' ὡς ἀνάγκης
 Non dicam finem. consilium autem dirige cuiusque
 οὐκ ἐρέω δ' τέλος βουλὴν δ' εὐθιῶ ἐκάστου
 Neq; superbi sapientia, neq; robore, neq; in diuitiis
 μὴ γαυροῦ σοφίη, μήτ' ἀλκῆ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ
 Vnus deus est sapiens, fortis, simul & prædiues
 εἷς θεὸς ὅστις σοφὸς, δυνατὸς, ἅμα καὶ πολυόλκος
 Neq; præteritis malis consumere tuum cor
 μηδὲ παρρηχομενίοισι κακοῖς βύχου πτόν ἤρῃ

Non amplius enim potest factum esse infectum

οὐκ ἐπὶ γὰρ δυνάτῃ δ' τετυγμένον εἶν' ἀτόκρον

Ne præceps ad manum, frena uero feram iram

μὴ προπέτῃς ἐς χεῖρα, χελίνας δ' ἀγριον ὄργην

Sæpe enim percutiens inuitus necem perfecisti

πολλὰκι γὰρ πλῆξας, ἀέκων φόνον ὄζετέλεσας

Sint communes passionēs, nihil magnum neq; superbum

ἔστω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μήδ' ὑπερόπλον

Non bonum abundans est mortalibus utilitas

οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφυθνητόισιν ὄνειαρ

Multæ enim delitiæ ad immoderatos trahunt amores

ἢ πολλὰ δὲ ψυφῆ, πρὸς ἀμέτρου ἔλκει ἔρωτας

Superbificant uero multæ diuitiæ, & ad iniuriam augent

ὑψυχῆ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὑβριν ἀέξει

Furor subiens insaniam exitialem parat

θυμὸς ὑπερφόβητος, μανίῳ ὀλοόφρονα τεύχει

Ira uero est appetitus, supergrediens autem iracundia

ὄργη δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις

Aemulatio bonorum, bona, malorum uero mala

ζήλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλὸς, φαύλων δ' ὑπερβόρος

Audacia malorū pernicioſa, multū augeſt uero bona laborātes

τόλμα κακῶν, ὀλοή. μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντας

Honestus amor uirtutis, ſed ueneris dedecus augeſt.

σεμνὸς ἔρωσ ἀρετῆς, ὁ δὲ κύπριδος αἴχος ὀφέλλει

Iucundus, mitis uocatur inter ciues

ἡλιὸς, ἀγανόφρων κυκλίσκεται ἐν πολιίταις

Mensura quidem comedere & bibe & fabulare

μέτρον μὲν φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεῖν

Omnium mensura optima, excessus autem malus

πάντων μέτρον ἀεισὺν, ὑπερβασίη δ' ἀλείνη

Ne inuideas bona ſociis, ne notam inuiferis

μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐταίροις. μὴ μῶμον ἀνάγκησ

Inuidi cœlestes & inter se sunt

ἀφθονοὶ οὐρανίδια καὶ ἐν ἀρχήλοις τελέθουσιν

Non inuidet luna multo melioribus ſolis radiſis

οὐ φθονεῖ μὴν πολλὴ κρείσσοσιν ἡλίου ἀυτῆς

Non terra cœlestibus sublimitatibus infra ens
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι, νέρθεσιν ἐοῦθε
Non flumina pelagis semper autem concordiam habent
οὐ ποταμοὶ πελάγεσιν αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν
Si enim discordia beatis esset, non polus stetitisset
εἰ ἢ ἔειο μακάρεσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσκη
Temperantiam uero exerce, turpibus uero operibus abstine
σωφροσύνη δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι
Ne imitare malitiam, iusticia uero deleto uindictam
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκη δ' ἀπάλειπον ἀμύσσει
Persuasio quidem em̄ utilitatem lis uero litem regenerat
πειρῶ μὴ ἢ ὄνειαρ, εἰς δ' ἔειν ἀντιφυτεύει
Ne crede citissime, antequam uere finem uideas
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀβεκέως πέρας ὄψαι
Vincere bene operantes in pluribus decet
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπι πλεόνεσσι καθήκει
Bonum hospitare potius frugalibus mensis
καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι φαπέλαις
Quam plurimis, dolosis, morantibus præter tempus
ἢ πλεόνεσσι, δολίοις, βραδυνούσοις πρὶν αὖ καιρὸν
Nunquam fœnerator amarus fias uiro pauperi
μηδέποτε χρέης πικρὸς γίνῃ ἀδελφὶ πένητι
Nec quis aues nidi simul omnes capiat
μὴ δέ τις ὄρνιθας καλίθας ἅμα πάντας ἐλέσθω
Matrem uero relinquant ut habeas rursus ipsius pullos
μητέρα δ' ἐκ προλήπις, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοττός
Nunquam iudicare imperitos uiros sinas
μηδέποτε κείνην ἀσάκμονας ἀνδρας ἐάσῃς
Sapientiam sapiens dirigit artes uero coartifex
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος
Non capit magnam doctrinam indoctus audiendi
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν
Non enim sane intelligunt nunquam bona edocti
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτε ἑσθλά μαθόντες
Nec mensipetas assentatores fac socios
μηδέ φαπελοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐπαίροισι

Multi enim potus & cibi sunt fodales

πολλοὶ γὰρ πόσις καὶ βρώσις εἰσιν ἐταῖροι

Tempus captantes ut fatiari possint

καίρον ὄσπεύοντες ἐπὶν κορέσασθαι ἔχουσιν

Dolentes uero paucis, & multis, omnes inexpleti

ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς, πάντες ἀπληστοί

Populo ne crede multimora est turba

λαῶν μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὁμιλῶ

Populus & aqua, & ignis irretentilia omnia

λαός καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάχετα πάντα

Neq; frustra apud ignem sedens diminuas carum cor

μὴδε μάτην ἰδί πῦρ καθίσκας μινύθης φίλον ἦρ

mensuram uero fac deis, nam mensura est optima

μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι τ' γὰρ μέτρον ἐστὶν ἀειδόν

Terram impertire in sepultis mortuis

γαῖαν ἐπιμοῖράσθαι ἀταρχυτοῖς νεκύεσι

Ne tumulum mortuorum refodias, neq; non uidentia

μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μή δ' ἀθεάτα

Ostendas foli, & daemonicam iram excites

δείξις κελίω, καὶ δαμόνιον χόλον ὄρης

Non bonum compagem resoluerе hominis

οὐ καλὸν ἀρμονίην ἀνελύμεν ἀνθρώποι

Et celeriter autem ex terta speramus in lucem uenire

καὶ τάχε δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς φάος ἐλθεῖν

Reliquia defunctorum, postea uero dei sunt.

λείψαν ἀποχομένων ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται

Animæ enim manent incorruptibiles in mortuis

ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκέραιοι ἐν φθιμένωσι

Spiritus enim est dei usus mortalibus & imago

πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χεῖρισ ὁνητοῖσι καὶ εἰκὼν

Corpus enim ex terra habemus, & omnes ad ipsam

σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες εἰς αὐτήν

Soluti puluis sumus, aer uero iterum spiritum assumpsit

λυόμεθα, κόνις ἐσμεν, ἀὴρ δ' ἀνα πνεῦμα δεδεκται

Diuitiis ne parcas. memento quod mortalis es

πλούρι μὴ φείδου, μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις

Non licet apud Plutonem diuitias habere, & pecunias ferre

οὐκ ἔν' ἐς ἄδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χήματ' ἀγεῖσθαι

Omnes aequales mortui, animis uero deus dominatur

πάντες ἴσοι νέκυοι, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει

Comunia tecta domorum, aeterna & patria infernus

κοινὰ μέλαθρα δόμων, αἰώνια καὶ πατρίς ἄδης

Comunis locus omnibus, pauperibusq; & regibus

ξυῶς χώρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν

Non multum homines uiuimus tempus, sed ad tempus

οὐ πολὺν ἀνθρώποι ζωῆν χρόνον, ἀλλ' ἰσθὶ καιρὸν

Anima uero immortalis & infenscibilis uiuit semper

ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρευς ἦ δὲ παντός

Neq; malis doleas, neq; exultes gaudio

μήτε κακοῖς ἀχθεῖς, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χεῖρμη

Sæpe in uita & sperantibus infidum

πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρ' ῥαλέοισιν ἀπίστν

Tempore serui ne contrafla uentis

καιρῷ λατρεύειν, μή δ' ἀντὶ πνέειν ἀνέμοισι

Nocumentum & dolentibus, mali solutio uenit cito

πῆμα καὶ ἀχθομένοισι, κακοῦ λύσις ἤλυθ' ἄφνω

Ne magniloquentia rabiens, mentem debaccheris

μὴ μετληθῆς ἰσχυρῶν, φρενὰ λυσσασθείης

Beneloquentiam exerce, quæ ualde omnes iuuabit

ὄνεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει

Telum sane sermo uiro incidentius est ferro

ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τρωτότερόν ὄστι σιδήρου

Arma cuiq; tribuit deus, naturam aeripetam

ὄπλον ἐκάσῳ νέμει θεὸς, φύσιν ἠρόφοιρον

Auibus quidem multam uelocitatem, roburq; leonibus

ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτήτ', ἀλκὴν τε λεουσιν

Tauris uero per se fufis cornibus, aculeos apibus

ταύροις δ' αὐτοχύρις κερᾶεσσι, κνήδα μελίσσοις

Innatum adiutorium dedit, ratio uero propugnaculū hoibus

ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε λόγος δ' ἔρμη' ἀνθρώποισι

Sed deispiræ sapientiæ ratio est optima

τῆς δὲ θεοπνεύτου σοφίης λόγος ὄστιν ἀεισθ

Melior forte est sapiens uir

βέλτορος ἀλκίκευρος ἔφυ σποσομιμένος αὐγῆ

Agros & urbes sapientia, & nauem gubernat

ἀγροῖς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ

Non iustum uelare iniustum uirum impunitum

οὐχ ὅσον κρύψην ἐν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄπειτον

Sed oportet maleficum auerfari necessario

ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀπὸ τροπᾶσθαι ἀνάγκη

Sæpe commoriuntur malis coassistentes

πολλὰκι συνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπέζοντες

Furum ne accipias furtiuum uirorum depositum

Φωρῶν μὴ δεξῆ κλοπὴ μὴν ἀνδρῶν παρεθήκην

Vtrique fures & receptor & furator

ἀμφότεροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέπας

Portionem omnibus tribue, æqualitas uero omnibus optima

μοῖραν πάσι νέμην, ἰσότης δ' ἐν πάσι ἀρίστη

Incipiens parce omnibus, ne postremum indigeas

ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπίσθης

Ne iumentum mortalis cibum secundum mensuram sume

μὴ κτήνοισι θνητῶ βορῆν κατὰ μέτρον ἔλασ

Iumentum uero si inimici ceciderit in uia coalleua

κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῦ τὸ πῶς κατ' ὁδόν, σιμῆγειρον

Errantemque hominem, & mariuagum, neque deuites

πλωζόμενον τε βροτὸν καὶ ἀλίφρονον μὴδ' ὑπαλύξῃς

Melius pro inimico adipisci amicum beneuolum

βέλτορον αὐτ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου θυμνέοντος

Incipiens malum abscinde, ulcusque sana

ἀρχόμενον ὃ κακὸν κόπην, ἔλκος τ' ἀκέσασθαι

Neque seriuoram edas carnem, uelocipedibus uero

μὴ δέ τι θηριοβόρον δάσῃ κρέας, ἀργίπριν δέ

Reliquias linque canibus, feris ab fera edantur

λείψανα λῆπε κυσὶ, θηρῶν ἀπὸ θῆρτος ἐδώνται

Venena ne strue, magicis libris abstine

Φάρμακα μὴ τεύχῃ, μαγικῶν βιβλίων ἀπέχεσθαι

Pueri tenellis ne corripias manum uiolenter

νηπάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρτη χεῖρα βιάσῃς

Fuge discordiam & litem bello adueniente

Φεύγε διχοσκοίην καὶ ἔλεν, πολέμου προσιόντος
Ne malo benefeceris, seminare æque est in mari

μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, ἀπείρειν ἴσον ἔς' ἐνὶ πόντῳ

Operare laborans ut ex propriis uiuas

ἐργάζου μοχθῶν, ὡς εἰς ἰδίων βιοτεύσεις

Omnis enim iners uir uiuit furtiuus a manibus

πᾶς ὄψ' ἀργὸς ἀνὴρ, ζωὴ κλοπῆμων ἀπὸ χειρῶν

Neq; alterius ex epulo edas reliquias mensæ

μὴδ' ἄλλου παρὰ σαυτὸς ἔδοις σκυβάλισμα βραπέλης

Sed ex domesticis uictibus comedas incontumeliosus

ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγῃς ἀνύβελος

Si uero quis non didicit artem, fodiat ligone

εἰ δέ τις οὐδὲ δάηκε τέχνην, σκάπῃσιρ δικάλλῃ

Adest uitæ omne opus cum laborare uelis

ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπᾶν μοχθῆν ἐθέλωντα

Nauta si nauigare uelis latum mare

ναυτίλος εἰ πλάην ἐθέλεισ θυρεῖα θάλασσης

Si uero terrilaborium gubernare longa fane arua

εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακροὶ τοὶ ἀρουραὶ

Nullum sine labore est uiris facile opus

οὐδὲν ἄνευ καμάρου πέλη ἀνδράσιν ὑπετὲς ἔργον

Neq; ipsis beatis, labor autem uirtutem ualde auget

οὐδ' αὐρῆς μακάρεςσι, πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει

Formicæ terræ reconditas relinquentes domos

μύρμηκibus γαίης μυχάρς προλελοιπότες οἴκουσ

Veniunt uictus egentes quando rura

ἔρχονται βιόριο κεχρημενοὶ ὀπιότ' ἀρουραὶ

Fruges tonsa fructuum implent areas

λήια κείαμθαι καρπὴν πλήθουσιν ἀλώας

Ipsi autem tritici nouitritum onus habent

οἱ δ' αὐρῆ πυροῖο νεοσιβὲς ἄχθος ἔχουσιν

Aut ordeorum, semper uero ferens ferentem sectatur

ἢ κειθῶν αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα δνάκη

Ex æstate ad hyemem cibum suum auferentes

ἐκ θερέουσ πωτὶ χεῖμα βορῆν σφετέρην ἐπάγρυντθῶ

Infatigabilem, genus autem paruum est multum laborans

ἀΐκρον, φῦλον δ' ὀλίγον, τελέθει πολύμοχθον

Laborat autem aeriua da, optimilaborq; apis

κάμνη δ' ἠρόφιρος, αἰετοπίνος τε μέλισα

Aut petra curua per cateruam, uel calamis

ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν, ἢ δονάκεσιν

Aut quercus antiqua super concauo intra aluearia

ἢ δρυὸς ἀγυγῆς κατὰ κοιλάδος ἐνδοθι σίμβλων

Examini bus infinitatem super flores cæridomificans

σπίνεσι μυελότητα κατ' ἀνθεα κηροδομοῦσθ

Ne maneat coelebs ne ignominis pereas

μὴ μένης ἀγαμος, μή πως νάνυμος ὀληαι

Da aliquid natura & ipse, gigne uero rursus, sicut genitus es

δὸς π φύσει κάυτος, τέκε δ' ἐμπαλιν ὡς ἐλοχθύθησ

Ne lenocineris uxorem, tuos filios polluens

μὴ προαφροσύνης ἀμοχον, στο τέκνα μιάνων

Non enim pariunt filios similes mœchica cubilia

οὐ γὰρ τίκτει παίδας ὁμοίοις μοιχικὰ λέκτρα

Nouercam ne tange secunda cubilia patris

μητρύκης μὴ ταύεγε, δόντορα λέκτρα γυνῆος

Matrem uero sicut honora matris uestigia uadentem

μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρα ἰχνηα βᾶσαν

Ne fororis in abhorrendum ueni cubile

μὴ δὲ κασιγνήτης ἐσ ἀπόστοπον ἐλθέμεν δυνὴν

Neq; in pellicaribus patris cubilibus misceraris

μὴ δ' ὡθὶ παλλακοῖσι πατρὸς λεχέεσι μιγείς

Neq; uxor corrumpat infantem fortum intra uentrem

μὴ δὲ γυνὴ φθείρη βρέφος ἐμβρυον ἐνδοθι γαστρὸς

Neq; cum pepererit canibus iaciat & uulturibus dilaniationes

μὴ δὲ τεροῦσα κυσὶ ῥήτη καὶ γυτῖν ἔλωρα

Neq; quis sua mulieri pragnanti manum iniiciat

μὴ δὲ πὸς ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμονοι χεῖρα βάληται

Neq; rursus proligena unquam seca masculum puerum

μὴ δ' αὖ παιδοτόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κούρον

Neq; brutis animalibus initorium ad cubile ueni

μὴ δ' ἀλόγως ζώοις βατῆλιον εἰς λέχος ἐλθεῖν

Neq; iniuria afficias mulierem erubescendis cubilibus
 μήδ' ὕβριζε γυναικα ἐπ' αἰχμητοῖς λεχέωσι
Neq; transgrediare cubilia naturæ in Venerem ex legem
 μὴ παραβῆσθ' ὄντως φύσεως εἰς κύπριν ἀδισμον
Neq; ipsis feris, masculus complacuit ad coitum
 οὐδ' αὐτοῖς θήρεας ἄρσην βυβάδαω ἐς δύνην
Neq; fœminæ cubile uirorum imitentur
 μὴ δέ τι θηλυτόρα λεχέω ἀνδρῶν μιμήσωντο
Neq; in amorem mulierum omnis ruas incontinentem
 μήδ' ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ῥέβυθος ἀκάθεκρον
Non enim amor deus est, passio uero obscura omnium
 οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἔστι, πάθος δ' αἰδήλον ἅπάντων
Neq; autem fratrum uxorū ad frata accede
 μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἕδη δέμνια βάινειν
Ama tuam uxorem, quid enim iucundius & melius
 σφόδρ' ἐπὶ τὴν ἀλοχον, τί γὰρ ἡδύτορον καὶ ἄρσιν
Quam cum uiro mulier sapit cara, senectam usq;?
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονεῖ φίλα γήραος ἄχρη
Et maritus suæ uxori? neq; cadat in medio discordia
 καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ; μήδ' ἐμπέσῃ ἀνδρὶ χε νέκος
Neq; aut quis inde sponsatim per uim puellæ permisceatur
 μὴ δέ τις ἀμνήστουτα βίῃ κοῦρη μιγίῃ
Neq; uxorem malam tuis domibus induc
 μὴ δὲ γυναικα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἀγεῖσθαι
Seruis uero uxori, malæ gratia causa dotis
 λαβύτης δ' ἀλόχῳ, λυγρῆς χάειν εἴνεκα φερνῆς
Equos generosos inquirere quidem in domum
 ἵππους δ' ὀβελέας διζέσθαι μὴ κατὰ οἶκον
Taurosq; alticeruices, sed catulos perferos
 ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πεναγρίους
Ducere uero non bonam contemnimus desipientes
 γῆμα δ' οὐκ ἀγαθὴν εἰσδάνομον ἀφρονέοντες
Neq; mulier malum uirum renuit, si diues sit
 οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεταί ἀφρονέοντα
Neq; nuptiis nuptias alias ducas in nocumento nocumentum
 μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγης, ἕδη πῆματι πῆμα

Filiis ne difficilis sis, sed mitis esto

παισὶ μὴ χελέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἡπιος ἴσθι

Si uero quid puer peccet, prohibeat filium mater

ἢν δέ τι παῖς ἀλίτη, κωλύετω ἡμέα μήτηρ

Vel ualde senes generis, aut populi seniores

ἢ καὶ πρεσβύτατοι γυνῆς, ἢ ἀμολύροντες

Ne in masculo filio nutri cincinni gratia capillum

μὴ μὲν ἐπὶ ἀρσενί παιδί τρέφῃν πολοκαμίδος χρίτην

Ne uerticem plices, neq; uittas tortuosas corymborum

μὴ κορυφήν πλέξης, μὲθ' ἀμματα λοξὰ κορύμβων

Masculos non decet coma, delitiæ uero mulieribus

ἀρσενί οὐκ ἐπέοικε κόμη, χηλαὶ δὲ γυναιξί

Pueri autem pulchri custodi iuuenilem horam

παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεότησον ὥρην

Multi enim infaniunt ad masculam mitione in amoris

πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἀρσενὰ μίξιν ἔρωτος

Virginem autem custodi multiclauibus thalamis

πρηνικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείδους θαλάμοισα

Neq; ipsam usq; ad nuptias ante domos conspici finas

μὴ δέ μιν ἀχρὶ γάμων πρὸ οἰκῶν ὀφθῆναι ἐάσῃς

Pulchritudo difficilis custoditu est filiarum parentibus

κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων ρέεσι

Cognatis amorem tribuas sanctamq; concordiam

συγγενέσιν φιλότητα νέμοις, ὁσίως θ' ὁμόνοια

Venerare canitempos, cede uero senibus

αἰδέσθαι πολιοκροτάφους, εἶκειν δὲ γέροντι

Sede & honoribus omnibus, ætati uero similem

ἔθους καὶ γούρων πάντων, γυνῆ δ' ἀτάλασθαι

Senem coætaneum patris æquis honoribus uenerare

πρεσβύν ὁμηλικὰ πατρὸς ἴσθις ἴσως γέροντι

Ventris debitam portione m præbe seruis

γαστρὸς ὀφειλόμενον μέρος παρέχου θεράποντι

Seruo ordinata tribuas, ut tibi secundum animum sit

δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα σοὶ καταθύμιος εἴη

Signa ne scribas improperans seruum

σημάτα μὴ γράφῃς ἐπὶ σφραγίδων θεράποντα

Seruum ne lãdas quid maledicens ad dominum

δούλον μὴ βλάψῃς τί, κακῆζυρέων πρὸς ἀνακτὰ

Accipe & consilium a seruo bene sapiente

λαμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέρου θύφρονέοντος

Castitates animæ tuæ corporis sunt purgationes

ἀγνῆαι ψυχῆς σου σώματός ἐσσι καθαρμοί

Hæc iusticiæ mysteria magna degentes

ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, ὅσα βιεῦνται

Vitam perficite bonam usq; ad senectutis limen

ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐλώ

Finis Phocylidæ Carminum, & deo gratia

Τέλος τῶν τῷ Φωκυλίδου ἐπιγράμ, καὶ θεῷ δόξα,

Ad Archangelum.

Πρὸς τὸν ἀρχάγγελον.

Coelestium exercitiū Princeps exercitus ꝑcamur te nūc

τῶν οὐρανῶν στρατῶν ἀρχιστρατήγε δυσσπου μὲν σε ταυῦρ

indigni ut tuis precibus munias nos tegmine alarum tuarum,

οἱ ἀγῆσιοι ἵνα ταῖς αἰῶσ δέχοσαι τειχίσης ἡμᾶς, σκέπη τῷ πῶδύρου σου

sempiterna tua gloria custodiens nos procedentes,

τῷ αὐλώ σου δόξη φρουρῶν ἡμᾶς πρὸς πῖπτοντας,

& fideliter clamantes, a periculis libera

καὶ πισῶς ἐκβοδντάς, ἐκ τῶν κινδύων λύσωσαι

nos sicut ordinis princeps superio

ἡμᾶς ὡς ταξιάρχης τῶν ἀνω

rum potestatum.

δωάμεων.

Τ

Ε Λ Ο

Σ

AD STUDIOſOS

Quoniam Hebraicam linguam necessariam esse
 existimamus ad sacrae scripturae cognitionem,
 nunc Alphabetum, & literarum combinatio-
 nes, & alia quaedam damus, quo legere hebraice con-
 discatis. Deinceps institutiones Grammaticas, Dictionarium,
 sacros libros, & ea quae ad arcanam Pythagore
 disciplinam ac artem Cabalisticam deseruiunt (a nemi-
 ne prorsus intellecta nisi hebraice praedocto) si haec pla-
 cuisse cognouerimus, Deo Opt. Max. annuente dabi-
 mus. Valete. Nunc ad elementa procedamus.

ALPHABETVM HEBRAICVM

Daleth d.	Gimel g.	Beth b	Aleph a
דָּלֶת ד	גִּמְלָל ג	בֵּית ב	אֵלֶף א
Heth h	Zain z	Vau u	He h
חֵת ח	זַיִן ז	וָו ו	הֵא ה
Lamed l	Caph c	Iod i	Teth t
לָמֶד ל	כַּף כ	יּוֹד י	טֵת ט
Ain a	Samech s	Nun o	Mem m
עַיִן ע	סָמֶךְ ס	נּוֹן נ	מֵם מ
Res r	Quf q	Zade z	Pe p
רֵישׁ ר	קוֹף ק	צַדִּיק צ	פֶּה פ
		Thau t	Sin s
		תַּיִן ת	שֵׁן ש

Præter has duas & uiginti literas sunt alię quinque, quæ non ponuntur nisi in fine dictionis, ut

zadi ז Phe ph Nun n Mem m hcap h c
ד בּת ס מ׳ס ו נוּן ה פּה ז צדי

Ex supra scriptis literis quatuor pronunciantur palato, ut

ג Gimel י Iod כ Caph ק Quf.

Quinque pronunciantur lingua & dentibus, ut

ד Daleth ט Teth ל Lamed נ Nun ת Thau

Quattuor pronunciantur gutture, ut

א Aleph ה He ח Heth ע Ain

Quinque pronunciantur dentibus tantum, ut

ז zain ס samech ר res ש scin צ zadi

Quattuor proferuntur labris, ut

ב Beth ו Vau מ Mem פ Pe

Item sunt sex literę quę si habuerint supra se uirgulam hanc — quę רפה raphē dicitur, remittunt sonum

ac diminuunt, ut בּ beth גּ ghimel דּ daleth כּ caph פּ pe תּ thau, quę continentur in his duabus dictionibus בגדּ begad כּפתּ chephath. Præterea fere

omnes literę ex supradictis admittunt intra se paruum punctum qui dicitur דאגשּׁ daghes, & tunc augent sonum, ut בּ beth גּ ghimel דּ daleth מּ mem. Characteres uocalium quę punctis ac lineis notantur sunt duodecim ut

Sceua Segol Zere Pathah Camez

שׁבּתּ : סגולּ . צירי . פּתּחּ - קמץ -

Sciuruc Holem Hirich

וּ שורוקּ חולם חיריקּ

Camez Hateph

חֵטֵּה קִמֵּץ

Segol Hateph

חֵטֵּה סֵגוֹל

Necudoth Scelosa

שְׁלֹשָׁה גְּקוּדוֹת

Pathtah Hateph

חֵטֵּה פֶתַח

Quorum + camez & - pathah faciunt a. .. zere & .. segol & : sceua faciunt e. · hirci faciti · holem facit o . Sciuruc & .. selosa necudoth faciunt u.

Ex uocalibus fiunt diphthongi tres - : hateph camez - : hateph pathah .. : hateph segol. Quorum hateph camez facit o, hateph pathah facit a, hateph segol facit e

Combinations cum consonantibus.

- Camez cum Consonantibus

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
 מַמַּ לַ חַיָּא תַּה זַה וַה דַּה גַּה בַּה אַה
 ta ffa ra ca zza fa pa ha sa na
 תַּפַּת רַק צַצַּ קַר שַׁתּ

- Pathah cum consonantibus

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
 מַמַּ לַ חַיָּא תַּה זַה וַה דַּה גַּה בַּה אַה
 ta ffa ra ca zza fa pa ha sa na
 תַּפַּת רַק צַצַּ קַר שַׁתּ

.. Zere cum consonantibus

me le che ie te he ze ue he de ge be e
 מֵמֵ לֵי חֵי תֵי זֵי וֵי דֵי גֵי בֵי עֵי
 te fle re che zze fe pe he se ne
 תֵּפֵת רֵק צֵצֵ קֵר שֵׁתּ

laudem tuam
tehilathecha

annunciabit
iaghid

תְּהִלַּתְּךָ

יְגִיד

ORATIO DOMINICA

nomen tuū Sanctificet qui es in coelis Pater noster
scimcha iithcadas sebasamaiim auinu

אֲבִינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
uoluntas tua Fiat regnum tuum Adueniat
rezonach iehafe malchuthah iauo

יְבֹא מַלְכוּתְךָ יְעֲשֶׂה רִצּוֹנֵנוּ
Panem nostrum & in terra sicut in caelo
lahamenu gambaarez chebasciamaiim

כַּבְּשָׁמַיִם אֲנִי בְּאֶרֶץ לַחֲמֵנוּ
& dimitte nobis hodie da nobis quotidianum
lanu umehol haiiom lanu ten hatemidi

חַתְּמֵיךָ תֵּן לָנוּ הַיּוֹם וּמַחֲוֹל לָנוּ
dimittimus & nos sicut debita nostra
mohelim enahenu caeser asmothenu

אֲשֶׁר תִּתֵּן לָנוּ כַּאֲשֶׁר אֲנִי מִזְּחָלִים
nos Et ne nobis debent iis qui
teuienu ueal lanu asemu laeser

לְאֲשֶׁר אֲשֶׁר לָנוּ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ

libera nos
hacilenu

הַצִּילֵנוּ

Sed
aua

אָבֵל

in tentationem
nisaion

גְּסִיוֹן

Amen

inducas
lide

לִידֵי

a malo

meraha

מֵרָעָה

dominus
adonai

אֲדֹנָי

coeli
samaii m

שָׁמַיִם

in excelsis
bammarom

בַּמָּרוֹם

domini
adonai

יְהוָה

sanctus
cados

קְדוֹשׁ

pleni sunt
maletu

מְלֵאוֹ

adiuues
hofahana

הוֹשִׁיעֵנָה

in nomine
bescem

בְּשֵׁם

אָמֵן

sanctus
cados

קְדוֹשׁ

exercituum
Zeuaoth

עֲבֹאוֹת

gloria tua
cheuodach

כְּבוֹדְךָ

qui uenit
haba

חֲבָא

in excelsis
bammaron

הוֹשִׁיעֵנָה בַּמָּרוֹם

deus
el

אֵל

sanctus
cados

קְדוֹשׁ

deus
elohe

אֱלֹהֵי

& terra
uaarez

וְאֶרֶץ כְּבוֹדְךָ

benedictus
baruch

בְּרוּךְ

adiuues
hofahana

הוֹשִׁיעֵנָה בַּמָּרוֹם

laudate deum
halleluia

חַלְלֵי הַיהוָה

deus meus
eli

אֱלֹהֵי

deus meus
eli

אֱלֹהֵי

deus
el

dereliquisti me quare

Betlehem

Ierusalem

hazautani

lama

בֵּית־לֶחֶם

יְרוּשָׁלַם

עֲזַבְתָּנִי

לִמָּה

Enochi

Adam

rex meus iustus

Vinctus

Malchizedec

Mefiah

חֲנוּךְ

אָדָם

מֶלֶךְ בִּי צַדִּיק

מִשִּׁיחַ

Iahacob

Iizac

Abraham

Helia

עֶקֶב

צַחֲקִי

אֲבֵרָהָם

אֵלִיָּה

Magf meus

Magifter

Mariam

Mofe

רַבִּי rabi

רַב rab

מַרְיָם

מִשָּׁח

Zecharia

Ionathan

Dauid

Saul

זְכַרְיָה

יוֹנָתָן

דָּוִד

שָׂאוּל

Hezra

Daniel

עֲזַרָּה

דָּנִיֵּאל

TITVLVS GRAECE LATINE ET
Hebraice in cruce Domini.

Iehudim melech nozri Iefuah

יְהוּדִים מֶלֶךְ נֹצְרִי יֵשׁוּעַ

Ἰησοῦς Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίων

Iefus Nazarenus rex Iudæorum.

Hagenau ex Academia Thomæ Anshelmi.

